

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta právnická
Katedra občanského práva

O p o n e n t n í   p o s u d e k
rigorózní práce Mgr. Arnošta Zikmunda

„Vyživovací povinnost k dítěti v teorii a právní praxi“

Předložená rigorózní práce o rozsahu 101 strany vlastního textu s úvodem, závěrem, summary a resumé v anglickém jazyce a poznámkovým aparátém je členěna do 8 základních částí, dále do kapitol.

Autor zvolil aktuální, velmi diskutované téma. Pokud vytýčeným cílem – jak jej autor sám vymezil - měl být popis veškerých aspektů souvisejících s právní úpravou výživného k dítěti obsaženou v občanském zákoníku, kritické zhodnocení pozitivní právní úpravy, její rozpracování o současné závěry soudní judikatury, pak mohu konstatovat, že se tohoto cíle podařilo dosáhnout. Zvolené téma autor svojí prací zcela pokryl, zabývá se danou problematikou ze všech v úvahu přicházejících podstatných hledisek. Práce je naprosto komplexní, zcela vyčerpává (samozřejmě až na některé zcela okrajové souvislosti) danou materii.

Z hlediska přístupu autora práce k tématu je třeba vysoce kladně hodnotit jeho samostatnou práci při excerpce literatury a judikatury (i dalších zdrojů), které jsou zmiňovány z hlediska jejich závažnosti a obsahové významnosti v podstatě komplexně. Daný materiál traktuje autor věcným způsobem, při výkladu je elokventní. Prokázal velmi dobrou schopnost rozboru problematiky, zpracování a utřídění podstatných poznatků pro dané téma a jejich písemného zpracování.

Po obsahové stránce práce splňuje ambice. Podává komplexní výklad institutu vyživovací povinnosti k dětem. Soudím, že uvozující historický exkurs, kterému je věnován skutečně jen nezbytný rozsah, je velmi vhodným úvodem do problematiky a napomůže lepšímu pochopení úpravy aktuální. Naopak možnost inspirace se pak váže k výkladu právní úpravy vyživovací povinnosti ve Velké Británii, rovněž tak pokud jde o zálohované výživné v úpravách sousedních zemí. Je zcela zřejmé, že autor (i vzhledem ke svým praktickým zkušenostem z aplikační praxe – viz tezaurace výživného) se v problematice velmi dobře orientuje, zná ji, je si při interpretaci jak příslušných předpisů, tak i judikatury, jistý, věcných nesprávností se nedopouští. Velice kvituji prezentaci vlastních (a zdůvodněných) názorů v případech konfrontace rozdílných doktrinálních stanovisek; pozitivní jsou i úvahy de lege ferenda (zejména týkající se tzv. zálohovaného výživného). Poznámkový aparát v závěru práce je výborný a přispívá k jejímu pozitivnímu hodnocení.

Z formálního hlediska je práce velmi dobře systematicky členěna, je vyvážená, autor každému z pojednávaných institutů věnuje odpovídající pozornost. Důsledně užívá právního dikce a pojmosloví, vyvaroval se beletristických manýr. Citace pramenů doktrinálních i judiciálních odpovídá požadavkům vědecké práce. Neshledal jsem nekorektní převzetí textu jiného autora bez příslušného odkazu (viz pokyn děkana FPR č. 23D/2011 ze dne 2.8.2011). Spíše naopak, drobnou výtku zaslouží některé zbytečné odkazy, autor cituje prameny i tam, kde nic objeveného nepřinášejí a bez invence předpis spíše citují, než interpretují; tuto drobnou výtku činím s vědomím, že podstatně vadnější by byl postup opačný, tedy pokud zdroje, z nichž čerpal, autor zamlčel – *jen příkladmo poznámka č. 26 odkazuje na publikaci z roku 1985 a vztahuje se k údaji o novelách zákona za období 1964-2013 a navíc není žádným výrazem doktrinální erudice prof. Češky, že zákon byl novelizován; pozn. č. 34 – zde nejde o moudra D. Kovářové, to už dávno předtím uváděla judikatura, stejně tak pozn. č. 35, kde výklad co je kogentní či dispozitivní norma vyplývá ze zákonného textu, nejde o teoretický závěr D. Kovářové, stejně tak tomu je v případě odkazu na dílo Králíčkové v pozn. č. 38).*

Závěr:

Rigorózní práce je velmi kvalitní monografií na dané téma a může sloužit nejen jako pouhá prolegomena, ale i sama o sobě jako vhodný studijní materiál. Hodnotím ji jako mimořádně zdařilou a doporučuji ji k obhajobě. Projeví-li její autor erudici, argumentační a stylistickou schopnost, které práci naznačuje, lze se již nyní na disputaci opravdu těšit.

V Plzni dne 9.7.2018

JUDr. Alexander Šíma
oponent

